

KOPECZKY LÁSZLÓ

ÖTÖS FOGAT

ÓDA A BEOSZTOTTRÓL, AKI ÜTNI MERTE A FELSŐT

Ködös éjek sóhaja,
Moccanatlan fák, felhők,
Hallga, mit susog a Zephír nesze:
Egy nixli ürgének
Teljesen elment az esze,
Hogy ütni merete a felsőt.

Mi kell ahhoz, hogy valaki
Ily merész legyen?
Evoó! Megvan!
Hogy mentes maradjék
A fenékrúgatás vészítől,
Cipőgyárban kell hogy dolgozzék,
A felsőrészkészítő részlegen.

BALLADA A RÖVID IGAZGATÓRÓL

Régi csatár,
Kipróbált, edzett,
Ismét nagy munkába kezdett.
Noha
Mellőle mindenki kidőlt,
Nem hátrált meg soha,
Nem ismert istent, sem határidőt,
S mikor a megoldást
Nem látták már csak a vakok:
Nosza kemény kézzel — öngazgatott.

És megint, és százszor,
Valahányszor nagy fába vágta a baltát,
Csak ennyit mondott bezzeg,
„Eltársak, rövid lesztek!”
Fel is gyürkőzött övig:
S csak a zárszámadásnál derült ki,
Hogy valóban rövid.

ÓDA A VESZTESÉGHEZ

Én édes istenem,
Ki tudja, mert én aztán nem,
Tulajdonképpen miből élünk,
Ha az, ki éltet téged,
Évről évre halmozza a veszteséget?

A gazdaság szegény . . .
Hátán hallatlan teher, igény.
Eppur si mouve . . .
Mégis mozog a
rozoga.

Tehát ne kérdjétek:
Wie geht?
So . . . so . . .
Egyesek húzzák az igát,
Mások nyomják az igét.

ELÉGIA PALICSHOZ

Mosi még nem csorog, csak cseppen,
Úristen, vagy ürdüng! . . . Mikor fürdünk mi ebben?
A tófenék vedlett.
Kevesebb száraz dumát, és több nedvet!

Ha még egyszer megérem,
Hogy hús habokba merülök nyakig,
Ígérem, s erre emelek serleget,
Hogy mielőtt döglött békának ismét elmegyek,
Gondosan megrágok minden kakit.

HIMNUSZ A KERESKEDELEMHEZ

Szívem egészen átég,
Te vagy a legszebb játék,
Ó kereskedelem,
Duplafenekű lekváros kinyer,
Hol sokan kártyáznak, kártyáztatnak,
De mindenki nyer.